

Tina i les víctimes de les cicatrius

Setze anys, soledat i traïció. Vint-i-sis anys, ressucites perquè la teva tieta, Victòria Frankens, ha estat deu anys en el laboratori de la seva llar, cosint-te i torturant-te. No et sents igual, la teva tieta diu que els pares han mort. Però, de sobte, coneixes a una lloba, animal ferotge, que ningú estima, però que sembla com que la coneixes.

I vols estar amb ella sempre.

En pocs dies t'adones de tota la veritat. Les respostes que buscaves són bombes que et perforen el cor i necessites separar-t'hi i fugir de tot per respirar...

El teu cos està ple de cicatrius,
però són de les que no es curen,
fetes amb grans efectes nocius
que fan mal a tothom i et trenquen.

Tieta que va matant a innocents
per aconseguir òrgans competents,
gran il·legalitat cruel d'anys dolents.

Laboratori secret ple d'invents.

Víctimes que formen la Tina,
ferides que no són medicina.

Soledat que mata i domina,
sentiment diferent que s'afina.

Mor Tina als 16 anys, patidora.

Ressucitada, una vida nova.

Coincidència aparent, la Kora.

Aventura amb monstre i lloba.

Mentides, misteris per resoldre,
cos diferent, amb parts d'altres noies.

Records d'aquestes restablint l'ordre,
Àngela, Anna... Moltes víctimes.

Dones mortes, mare enganyada.

Sola sortint de l'estancament,
una altra vida evolucionada.

Caiguda sobtada al nou moment.

Tabús oberts: activisme fluent.

Gran mort de la nova creadora,
nou pas, sortida del passat ardent,
nou camí d'amistat duradora.

Fosques nits on viurà el seu record,

fi de la partida sota la nit.

Buscant un lliure camí, acord,

lluitant contra un futur esbalaït.

Cicatrius que parlen en silenci,

guerrera que trenca els misteris.

Mai oblida el gran dolor patit,

reneix dèbil, però mai ha fugit.

Història bonica que perdura.

Memòria viva, mai no s'augura.

De Tina Frankens queda l'herència,

dona forta, d'eterna essència.

NOTA DE LES AUTORES

En un món ple de textos, nosaltres escollim la poesia com a porta oberta per mostrar el llibre “Tina Frankens” de l’autora Bel Olid, des de les nostres interpretacions personals i emocionals. Agraïnt sempre l’esforç d’aquells que lluiten, igual que nosaltres, contra aquelles tecnologies que no deixen gaudir d’una bona lectura i escriptura.

Fomentant, en primer lloc, la poesia com la gran eina oblidada literària que és i, en segon lloc, donant visibilitat a la llengua catalana.

Nosaltres, dues noies adolescents, com també Tina Frankens, demostrem el gran valor de l’acceptació i intentem canviar amb valentia les expectatives exteriors de totes aquelles persones que han oblidat els sentiments i impressions que ens pot donar la lectura d’un bon llibre.

Finalment, volíem fer un agraïment especial a la nostra professora de llengua castellana i bibliotecària de l’institut, Nathali Martínez, la qual sempre ens ha ensenyat a estimar el món de la lectura.